

DUIN

JAARGANG 26, NR. 4
DECEMBER 2003

ISSN - 0168-7948

REDACTIE

BAS ARENS
PETER VAN DEN BERG
MARTIN DE JONGE
MARCEL TAAL

HOOFDREDACTEUR

MARJA ZANDBERG

VORMGEVING

RENÉ LENNAERTS, AMSTERDAM

PRE-PRESS EN DRUK

SALLAND DE LANGE, DEVENTER

REDACTIE-ADRES

DUIN, POSTBUS 664
2300 AR LEIDEN
TEL. 071-5160490
FAX. 071-5160499
E-MAIL: STICHTING@DUINBEHOUD.NL
WWW.DUINBEHOUD.NL

BEZOEKADRES

STATIONSWEG 12, LEIDEN

LOSSE NUMMERS

€ 6,= (THEMANUMMERS € 7,=)

ABONNEMENT

BESCHERMHEER-VROUWE VANAF € 50,=
65+ € 14,=
PARTICULIEREN € 18,=
INSTELLINGEN € 31,=

BETALINGEN

GIRO 35 05 200 TEN NAME VAN
STICHTING DUINBEHOUD TE LEIDEN

© STICHTING DUINBEHOUD

DIT TIJDSCHRIFT WORDT MEDE MOGELIJK GEMAAKT
DOOR

Bij de voorkant:
Zeepeduin
(foto: KINA Natuurmonumenten).

Dit tijdschrift wordt gedrukt op
cycluspapier (100% recycling).

- 3 'NIEUWE' VALLEIEN IN DE ZEEPEDUINEN
Ruim baan voor kleine parelmoervlinder, rugstreeppad en rond wintergroen
VERENIGING NATUURMONUMENTEN,
REGIO ZUID-HOLLAND EN ZEELAND
- 6 FAZANTENJACHT (1)
GERRIT JAN DE BRUYN
- 8 HET DUINGEVOEL VAN FRITS VAN DAALEN
RON RANZIEN
- 10 DUINEN IN DE KOP VAN NOORD-HOLLAND
KRIJGEN IMPULS
JOHAN STUART
- 12 WANDELROUTE SCHOORLSE DUINEN
JOOST HACK
- 14 DUINKRANT
- 15 PUBLICATIES
- 16 DUINLEVEN
De Vos
JOHN VAN VLIET

Wilt u **donateur** worden van Stichting Duinbehoud of een abonnement op het tijdschrift DUIN? Of wilt u adverteren in DUIN en zo'n 5000 lezers bereiken? Bel dan tijdens kantooruren naar 071-5160490 of e-mail naar: stichting@duinbehoud.nl

Opzeggingen van het abonnement graag schriftelijk vóór 1 november van het lopende jaar indienen. Als na 1 november van het lopende jaar wordt opgezegd, loopt het abonnement tot en met 31 december van het volgende jaar.

De vos

De vos is een van de weinige dieren waarvan iedereen onmiddellijk voor ogen staat hoe het eruit ziet. Toch zijn er niet veel mensen die geregeld een vos zien. Over het algemeen zijn het schuwe en vooral in de nacht actieve dieren. De vossen in de duinen vormen een uitzondering op die regel. Jaren geleden is daar de vossenjacht gestaakt. Sindsdien laten ze zich ook overdag zien. Ervaren paartjes weten een groot territorium voor zichzelf vast te houden. Het aantal vossen in de duinen bereikte al snel een evenwicht. De afnemende konijnenstand beperkte het aantal voortgebrachte jongen vervolgens aanzienlijk. Vossen zijn gemakzuchtige jagers: ze pakken wat ruim voorradig is en zich met weinig inspanning laat vangen. In het najaar eten ze dan ook behoorlijk wat duindoornbessen. Die lopen niet weg! Dat in tegenstelling tot een gezond konijn. Zolang er veel konijnen waren, was er altijd wel een minder snel, jong of ziek exemplaar dat zich liet vangen. Maar na de myxomatose sloeg er nog een konijnenziekte toe. De konijnenstand daalde enorm. De vos verloor een belangrijke voedselbron, want zoeken naar de resterende konijnen rendeert nu eenmaal niet. Ze stapten over op andere, eenvoudiger voorhanden zijnde prooien. Halftamme fazanten, kikkers en padden bijvoorbeeld; meeuwen en lepelaars die zo onverstandig waren om niet op een eilandje of in een boom te gaan zitten; kippen in slecht afgesloten hokken; misschien een enkele tapuit of wulp voordat ook die verdwenen door het bij gebrek aan konijnen dichtgroeien van de duinen. Helaas, met uitzondering van het broeikas-effect lijkt men alles wat verkeerd gaat in de natuur aan die arme vosjes toe te willen schrijven. Dat doet geen recht aan dit prachtige roofdier dat in onze duinen zonder meer thuishoort.

(FOTO: HENK HARMSSEN)

16

